

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobci:

- a) A. B., narozený X, státní příslušnost X
- b) A. B., narozená X, státní příslušnost X
- c) nezletilá D. B., narozená X, státní příslušnost X
- d) nezletilý T. B., narozený X, státní příslušnost X

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v neumožnění provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu podle § 7s zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, žalobcům z důvodu nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území České republiky na základě dočasné ochrany udělené Českou republikou od 1. 4. 2025 žalobcem d)

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou ze dne 30. 10. 2025 podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Tento zásah spatřovali v tom, že jim žalovaný neumožnil provedení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu podle § 7s zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „Lex Ukrajina“) z důvodu nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území České republiky (dále též „ČR“) na základě dočasné ochrany udělené ČR od 1. 4. 2025 žalobci d).
2. Žalobci se domáhali určení, že zásah žalovaného spočívající v tom, že dne 8. 9. 2025 neumožnil všem žalobcům provedení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu z důvodu nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR od 1. 4. 2025 žalobcem d), byl nezákonný. Současně se domáhali vyslovení zákazu pokračovat v porušování práv žalobců a příkazu, aby žalovaný obnovil stav před tímto zásahem.
3. Nezákonnost postupu žalovaného spatřují žalobci v neumožnění provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu podle § 7s zákona Legis Ukrajina, a to v důsledku nezákonného požadavku žalovaného na splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR od 1. 4. 2025, ačkoliv tato podmínka nevyplyvá z § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina ani z prováděcích právních předpisů k citovanému zákonu.

II. Žaloba

4. Žalobci v žalobě nejprve uvedli, že nezákonný postup žalovaného byl zaměřen přímo proti žalobcům a došlo jim k zásahu do jejich práv. Žalobci totiž byli v důsledku nezákonného postupu žalovaného vyloučeni z možnosti získání zvláštního dlouhodobého pobytu, čímž jim bylo i přes splnění všech zákonných podmínek znemožněno dlouhodobé usídlení v ČR nezávisle na vývoji válečného konfliktu na území Ukrajiny.
5. Zdůraznili, že jsou státními občany Ukrajiny a vlivem invaze vojsk Ruské federace na území Ukrajiny dne 24. 2. 2022 byli vysídleni ze své domovské země na území členských států Evropské unie (dále jen „EU“). Žalobci přicestovali na území členských států EU dne 8. 3. 2022 přes Maďarsko a dne 15. 3. 2022 jim byla v ČR udělena dočasná ochrana s platností do 14. 3. 2023, která byla opakovaně prodloužována, a to nejdříve do 31. 3. 2024 a následně do 31. 3. 2025.
6. Žalobci dále uvedli, že v souvislosti s jejich registrací k prodloužení dočasné ochrany v roce 2025 došlo k nedorozumění. Žalobkyni b) se nepodařilo zaregistrovat žalobce d) k prodloužení dočasné ochrany a současně ani smazat jeho žádost a vytvořit novou. K tomu žalobci předložili emailovou komunikaci žalobkyně b) s oddělením klientského centra pro poskytování informací cizincům z února roku 2025 s ověřeným překladem do českého jazyka. Žalobkyni b) se nepodařilo ani v součinnosti s oprávněnou úřední osobou žalovaného registrovat žalobce d) k zvláštnímu dlouhodobému pobytu v důsledku nedorozumění vzniklého bez zavinění žalobkyně b).
7. Žalobkyně b) byla nucena podat za žalobce d) zvláštní žádost o opětovné udělení (nikoliv prodloužení) dočasné ochrany. Dočasná ochrana byla žalobci d) udělena s platností od 15. 4. 2025 do 31. 3. 2026. Žalobci s ohledem na splnění zákonných podmínek podle § 7q odst. 1 Legis Ukrajina ve stanoveném termínu podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 86/2025 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

o podrobnostech registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu (dále jen „nařízení vlády č. 86/2025 Sb.“), tj. v období od 1. 4. 2025 do 30. 4. 2025, vyjádřili zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt.

8. Po spuštění registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu (od 8. 9. 2025) se rodina společně pokoušela registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, registrace jí však nebyla umožněna z důvodu nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR od 1. 4. 2025 žalobcem d).
9. Jediným důvodem neumožnění provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu bylo nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR v období od 1. 4. 2025 žalobcem d). Existenci této podmínky žalovaný dovozoval z § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina.
10. Žalobci argumentovali tím, že pro posouzení naplnění podmínky podle § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina není rozhodné datum v příloze nařízení vlády č. 86/2025 Sb., stanoveno. Legis Ukrajina sice ukládá správnímu orgánu povinnost posuzovat splnění podmínky pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR od rozhodného data, avšak pojem rozhodné datum v kontextu citovaného ustanovení zákon ani prováděcí právní předpis nedefinuje.
11. Ze znění § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina nevyplývá, že by pobyt na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR musel být nepřetržitý, a že „přerušení“ takového pobytu na 15 dnů je nevyhnutelně důvodem neprovedení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu. Žalobci poukázali na znění § 7q odst. 1 písm. b) citovaného zákona, kde je výslovně stanoven požadavek na nepřetržitost pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany v délce 2 let. Splnění této podmínky se přitom posuzuje ke dni 31. 3. 2025. Podmínku žalobci splňují, resp. u nezletilých dětí [žalobkyně c) a žalobce d)] nebyla v souladu s § 7q odst. 1 písm. b) a c) Legis Ukrajina posuzována.
12. Žalobci mají za to, že po nich žalovaný požadoval splnění podmínky, kterou Legis Ukrajina, a to ani ve spojení s prováděcími právními předpisy k němu, nestanoví.
13. Skutečnost, že na vydání povolení k zvláštnímu dlouhodobému pobytu není právní nárok, nevylučuje povinnost správního orgánu postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů podle § 2 až 8 správního řádu, zejména zásadou zákonnosti, zákazem zneužití pravomoci a zásadou ochrany dobré víry a legitimního očekávání.
14. Nezákonný zásah žalovaného působí všem žalobcům nenahraditelnou újmu, jelikož jim svými důsledky znemožňuje dlouhodobé usídlení v ČR, ačkoliv rodina splňuje zbylé podmínky k registraci k zvláštnímu dlouhodobému pobytu, zejména disponuje sociálním, rodinným i ekonomickým zázemím v ČR a nezletilé děti zde plní povinnou školní docházku a v souvislosti s tím se stále více integrují do české společnosti. Újma dosahuje intenzity nepřiměřeného zásahu do jejich základního práva na respektování soukromého a rodinného života zaručeného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“) a nejlepšího zájmu nezletilých žalobců chráněného čl. 3 Úmluvy o právech dítěte.

III. Vyjádření žalovaného včetně jeho doplnění

15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Shrnul skutkový stav a s odkazem na § 7o odst. 3 Legis Ukrajina uzavřel, že je vyloučeno, aby mohla být splněna podmínka uvedená v § 82 s. ř. s., že byli žalobci zkráceni na svých právech.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Zdůraznil, že pokud není na vydání zvláštního dlouhodobého pobytu právní nárok, nemohl se dopustit nezákonného zásahu tím, že pobytové oprávnění žalobcům nevydal, resp. neumožnil jim ani registraci ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.

16. Pro případ, že by soud shledal, že podmínky řízení jsou v případě této žaloby dány a přistoupil k jejímu věcnému posouzení, žalovaný navrhl její zamítnutí.
17. Žalobce d) sice splňuje podmínku uvedenou v § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina, ale nesplňuje již podmínku pro vydání zvláštního dlouhodobého pobytu uvedenou v § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona.
18. Žalovaný podotkl, že § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina odkazuje na rozhodný den, který je uveden v § 7q odst. 1 písm. b) citovaného zákona, a to slovy „*pobývají od rozhodného data*“. Žalovaný má za to, že z textu § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina vyplývá, že rozhodným datem je den 31. 3. 2025, od kterého musí cizinec pobývat na území nepřetržitě na základě oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany. Žalobce d) nesplňoval podmínku nepřetržitosti pobytu na základě dočasné ochrany uvedenou v § 7t odst. 5 písm. a) citovaného zákona. V době od 1. 4. 2025 do 14. 4. 2025 nebyl držitelem oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany; oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany opětovně získal až dne 15. 4. 2025.
19. Jestliže zákonodárce použil v § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina slovo „nepřetržitě“, měl tím na mysli, že cizinec musí být držitelem oprávnění pobytu za účelem dočasné ochrany bez přerušení od rozhodného dne, tedy od 31. 3. 2025 do předání průkazu o povolení k pobytu. Pokud by měla nějaká doba přerušení v pobytu na základě oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany být z hlediska této podmínky ještě akceptovatelná, musel by ji zákonodárce výslovně v textu zákona zakotvit, podobně jako je tomu například v případě povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žádné takové pravidlo však nezakotvil, a proto pokud se v § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina hovoří o nepřetržitosti, má se tím na mysli nepřetržitost absolutní.
20. Ustanovení § 7q odst. 1 Legis Ukrajina nelze vykládat izolovaně od dalších ustanovení stejného zákona; k uvedenému žalovaný poukázal na znění § 7t odst. 5 téhož zákona. Předmětné ustanovení stanovuje pouze nejzazší termín, ke kterému má žalovaný kontrolu provést, nezakazuje mu kontrolu provést předtím, například při prověřování splnění podmínek uvedených v § 7q odst. 1. Žalovaný zmínil rovněž úpravu v § 7t odst. 6 Legis Ukrajina, která předpokládá zrušení termínu pořízení biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu nebo nepředání již vyrobeného průkazu o povolení k pobytu jako následek nesplnění podmínky stanovené v § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona. V případě, kdy je nesplnění této podmínky zjištěno předtím, než se cizinec může registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, je logické, že žalovaný takovou registraci cizinci neumožní, neboť by ji vzápětí musel rušit, resp. registrace by zanikla v důsledku zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů. Žalovaný tedy za pomoci výkladového pravidla *a maiori ad minus* dovodil, že v těchto případech již cizince a osoby, které společně s ním projevíly zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt, v seznamu podle § 7q odst. 1 předmětného zákona nevyznačí. Tím pádem se pak nemohou registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
21. Žalovaný má za to, že neumožnil žalobcům registraci ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu důvodně, neboť ještě před zahájením registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

- (tj. od 8. 9. 2025) zjistil, že v případě nezletilého žalobce d) není splněna podmínka nepřetržitosti pobytu na území na základě dočasné ochrany stanovená v § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina. Je vyloučeno, aby nezákonně zasáhl do práv žalobců, jestliže postupoval podle zákona.
22. Žalovaný rovněž připomněl, že nevydání zvláštního dlouhodobého pobytu nemá žádný vliv na platnost oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, jehož jsou žalobci držiteli. Vyjádřil pochybnost nad tím, v čem reálně spočívá tvrzená nenahraditelná újma, pokud zvláštní dlouhodobý pobyt žalobci nezískají. Svůj rodinný a soukromý život mohou na území ČR rozvíjet i nadále, neboť jsou na jejím území oprávněni pobývat na základě oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.
23. Argumentace týkající se neprodloužení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany v případě nezletilého žalobce d) nikterak nesouvisí se skutečnostmi, v nichž žalobci spatřují nezákonný zásah. Registrační systém žalovaného žalobkyni b) celkem šestkrát odeslal na její emailovou adresu upozornění v ukrajinštině, že registraci k prodloužení dočasné ochrany nedokončila. Žalobkyně b) se přitom již několikrát úspěšně registrovala k prodloužení dočasné ochrany, a to včetně svých nezletilých dětí. Všichni žalobci na území pobývají už od roku 2022 a oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany prodlužovali již několikrát. Celý registrační systém je v ukrajinštině.
24. V doplňujícím vyjádření ze dne 27. 11. 2025 žalovaný konstatoval, že obnovil celou komunikaci s žalobkyní b) ve věci problémů s registrací nezletilého žalobce d) k prodloužení dočasné ochrany. Zdůraznil, že žalobci soudu nepředložili celou komunikaci. Žalobci a) a b) však v období, kdy byla registrace prodloužení dočasné ochrany možná (do 15. 3. 2025), nekontaktovali informační linku žalovaného, s níž je možno hovořit v ukrajinštině. Linku využila žalobkyně b) až ve věci opětovného získání dočasné ochrany pro žalobce d).
25. Žalovaný předložil celou emailovou komunikaci ve věci problémů s registrací žalobce d) k prodloužení dočasné ochrany bez obrázků, dále předložil pracovní překlad chybějící části elektronické komunikace a výpis z evidence hovorů informační linky žalobců a) a b) od 28. 2. 2025. Setrval na závěru, že celá záležitost s registrací k prodloužení dočasné ochrany žalobce d) nemá se situací, v níž je spatřován nezákonný zásah, žádnou přímou souvislost.

IV. Replika žalobců

26. Žalobci v replice zdůraznili, že jsou přesvědčeni o splnění podmínky přípustnosti žaloby, jelikož neumožnění provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu významným způsobem zasáhlo do jejich právní sféry. Zopakovali argumentaci uvedenou v žalobě a poukázali na důvodovou zprávu k zákonu č. 24/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 24/2025 Sb.“) jímž byl institut zvláštního dlouhodobého pobytu zaveden do Legis Ukrajina. Mají za to, že institut zvláštního dlouhodobého pobytu míří právě na případy obdobné tomu jejich. V důsledku neumožnění provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu se žalobci nemohou trvale usídlit a stabilizovat svůj pobytový status v ČR a spojit s jejím územím své budoucí plány a jsou nuceni nadále setrvat na území ČR na základě jim udělené dočasné ochrany sloužící výlučně k překlenutí válečného konfliktu probíhajícího v zemi původu, přestože splňují všechny zákonné podmínky pro registraci i vydání zvláštního dlouhodobého pobytu.

- Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

V. Posouzení věci soudem

32. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem posoudil podle § 82 a následujících s. ř. s.; vycházel přitom ze skutkového i právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
33. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
34. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
35. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*
36. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. *soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo brozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.*
37. Podle § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina *Ministerstvo vnitra v seznamu zájemců vyznačí cizince, kterému byla udělena dočasná ochrana podle tohoto zákona a který k datu rozhodného pro splnění podmínek k registraci k pobytu (dále jen „rozhodné datum“) pobývá na území České republiky nepřetržitě na základě dočasné ochrany udělené Českou republikou po dobu nejméně 2 let; podmínka 2 let neplatí, jde-li o osoby uvedené ve společném vyjádření zájmu (dále jen „společně registrované osoby“) mladší 18 let. (podtržení doplněno soudem)*
38. Podle § 7q odst. 4 Legis Ukrajina *vláda stanoví nařízením dobu registrace k pobytu a rozhodné datum pro splnění podmínek k registraci k pobytu podle odstavce 1. (podtržení doplněno soudem)*
39. Podle § 7s odst. 1 Legis Ukrajina *registraci k pobytu provádí cizinec starší 18 let, který pobývá na území České republiky na základě dočasné ochrany udělené Českou republikou a je vyznačen v seznamu zájemců podle § 7q odst. 1, prostřednictvím elektronického formuláře, který je zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra. Registraci k pobytu provádí cizinec s využitím prostředku pro elektronickou identifikaci vydaného v rámci kvalifikovaného systému elektronické identifikace; k jinému postupu se nepřiblíží. Cizinec je povinen uvést údaje podle § 54 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.*
40. Podle § 7s odst. 2 Legis Ukrajina *cizinec provádějící registraci k pobytu je povinen společně se svou registrací k pobytu provést i registraci k pobytu společně registrovaných osob. Provádí-li cizinec společnou registraci k pobytu s nezaopatřeným zletilým dítětem, přiloží k elektronickému formuláři podle odstavce 1 elektronickou kopii dokladu o nezaopatřenosti zletilého dítěte a dokladu prokazujícího rodinné vazby mezi společně registrovanými osobami.*
41. Podle § 7s odst. 3 Legis Ukrajina *součástí registrace k pobytu je zaslání potvrzení o registraci k pobytu na adresu elektronické pošty, kterou cizinec uvedl v elektronickém formuláři. Potvrzení*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

o registraci k pobytu obsahuje termín a adresu pracoviště Ministerstva vnitra, kam se mají cizinec a společně registrované osoby dostavit k pořízení biometrických údajů.

42. Podle § 7s odst. 4 Legis Ukrajina údaje obsažené v seznamu zájemců se podle zákona o svobodném přístupu k informacím neposkytují. Ministerstvo vnitra cizinci zpřístupní údaje o tom, zda jednotlivé podmínky k registraci k pobytu podle § 7q odst. 1 podle údajů, které byly k jeho osobě a ke společně registrovaným osobám mladším 18 let Ministerstvem vnitra shromážděny podle § 7q a 7r, splnil nebo nesplnil. Cizinci, který nesplnil podmínku podle § 7q odst. 1 písm. b), Ministerstvo vnitra zpřístupní pouze tento údaj. V případě, že cizinec má za to, že údaje v seznamu zájemců jsou nesprávné, obrací se pouze na toho, kdo údaje do seznamu zájemců předal.
43. Podle § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu cizincem Ministerstvo vnitra ověří, zda byla provedena registrace k pobytu za všechny společně registrované osoby a zda cizinec a společně registrované osoby pobývají od rozhodného data na území České republiky na základě dočasné ochrany udělené Českou republikou. (podtržení doplněno soudem)
44. Podle § 7t odst. 6 Legis Ukrajina je-li zjištěna překážka podle odstavce 5 před pořízením biometrických údajů, Ministerstvo vnitra cizinci a společně registrovaným osobám zruší termín pro pořízení biometrických údajů; o zrušení termínu a o tom, která překážka podle odstavce 5 byla zjištěna, Ministerstvo vnitra cizince vyrozumí na adresu jeho elektronické pošty. Zrušením termínu pro pořízení biometrických údajů registrace k pobytu cizinci a společně registrovaným osobám zaniká.
45. Podle § 7o odst. 3 Legis Ukrajina na zvláštní dlouhodobý pobyt není právní nárok.
46. Podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 86/2025 Sb., vyjádřit zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt lze v době od 1. dubna 2025 do 30. dubna 2025.
47. Podle § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 86/2025 Sb., zvláštní dlouhodobý pobyt lze registrovat v době od 1. září 2025 do 31. prosince 2025.
48. Podle § 3 nařízení vlády č. 86/2025 Sb., rozhodné datum nebo období pro splnění jednotlivých podmínek k registraci k pobytu uvedených v § 7q odst. 1 zákona stanoví příloha k tomuto nařízení. (podtržení doplněno soudem)
49. Podle přílohy k nařízení vlády č. 86/2025 Sb., je rozhodné datum pro účely splnění podmínky nepřetržitého pobytu uvedeného v § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina den 31. 3. 2025.
50. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
51. Soud vycházel při svých úvahách z kritérií pro určení nezákonného zásahu, jak byla definovaná v judikatuře správních soudů, zejména v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65,

publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS). Nesplnění uvedených podmínek vede k zamítnutí žaloby, nikoliv k jejímu odmítnutí, jak tvrdil žalovaný.

52. Dle názoru soudu nebyly v daném případě výše uvedené kumulativní podmínky splněny.
53. Čtvrtá a pátá podmínka jsou v projednávané věci splněny, o tom ostatně ani mezi účastníky není sporu. Zbývá tak posoudit splnění prvních, druhých a třetích podmínek.
54. O myslitelnosti, respektive možnosti žalobců tvrdit, že napadeným zásahem byli přímo zkráceni na svých veřejných subjektivních právech (viz první a druhá podmínka), soud neměl pochyb. Žalobci v souladu s § 7p odst. 1 Legis Ukrajina projevíli zájem o vydání zvláštního dlouhodobého pobytu. Žalovaný poté postupoval podle § 7r tohoto zákona, aby zjistil, zda žalobci splňují podmínky uvedené v § 7q, resp. § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona. Žalobci byli přímo zkráceni na svých právech, neboť neměli možnost se účastnit celého procesu spojeného se získáním zvláštního dlouhodobého pobytu (vyznačení v tzv. seznamu zájemců jako osob oprávněných registrovat se k zvláštnímu typu dlouhodobého pobytu, registrace, přidělení termínu k dostavení se k sejmutí biometrických údajů nutných pro pořízení biometrického průkazu o povolení k pobytu a převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu). Žalovaný svým postupem žalobcům znemožnil provedení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu podle § 7s Legis Ukrajina z důvodu nesplnění podmínky nepřetržitého pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR od 1. 4. 2025 žalobcem d), a to již v prvotní fázi procesu. Skutečnost, že na zvláštní dlouhodobý pobyt není právní nárok, neznamená, že by žalobci nemohli být zásahem žalovaného přímo zkráceni na svých právech, neboli že by žalovaný nemohl zasáhnout do jejich veřejných subjektivních práv v důsledku nedodržení zákonem předvídaných postupů při provádění registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
55. Stejně spornou otázkou v této věci je, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, tj. zejména zda neumožnil žalobcům provedení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu v souladu s § 7s Legis Ukrajina. Soud tedy s ohledem na obsah žalobní argumentace přistoupil k posouzení, zda byla naplněna třetí podmínka vymezená v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 1/2005-65 ze dne 17. 3. 2005.
56. K tomu soud v první řadě konstatuje, že argumentace žalobců týkající se neprodloužení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany v případě žalobce d) nesouvisí se skutečnostmi (důvody), v nichž žalobci spatřují nezákonný zásah, a mívají se tak s jádrem problému dané věci. Technické problémy popsané žalobci sice vysvětlují, co předcházelo tvrzenému nezákonnému zásahu, nicméně tyto okolnosti nemají se situací, v níž je spatřován nezákonný zásah, žádnou přímou, resp. věcně významnou souvislost, která by mohla mít vliv na posouzení dané věci. Nadto je třeba dodat, že Lex Ukrajina neobsahuje „změkčující“ ustanovení, která by odstraňovala případnou tvrdost zákonodárcem nastavených striktních podmínek, na jejichž základě by bylo možné k předcházející skutkové situaci přihlídnout.
57. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 24/2025 Sb., zvláštní dlouhodobý pobyt podle § 7s Legis Ukrajina je zvláštní pobytové oprávnění standardního pobytového charakteru podle zákona o pobytu cizinců na území ČR, přičemž speciality vůči zákonu o pobytu cizinců jsou upraveny přímo v Lex Ukrajina. Jinými slovy se nejedná o ochranné pobytové oprávnění; primárním pobytovým institutem zůstává dočasná ochrana a nový typ uvedeného dlouhodobého pobytu je jen doplňkovou alternativou určenou pro relativně úzký segment cizinců.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

58. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce d) splňuje podmínku uvedenou v § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina, přetrvává však mezi nimi neshoda v tom, zda splňuje podmínku pro vydání zvláštního dlouhodobého pobytu uvedenou v § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona či nikoli.
59. Z právní úpravy plyne, že pro získání zvláštního dlouhodobého pobytu je třeba splnit dva okruhy podmínek. První okruh tvoří podmínky, které musí cizinec splnit k rozhodnému dni nebo v rámci rozhodného období, které je stanoveno nařízením vlády č. 86/2025 Sb. (zejména § 7q Legis Ukrajina). Druhý okruh tvoří podmínky zakotvené v § 7t Legis Ukrajina, které musí splňovat cizinec před pořízením biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu a nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu.
60. Ustanovení § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina zavádí legislativní zkratku „*rozhodné datum*“, přičemž jeho konkrétní specifikaci zákonodárce ponechal vládě a jejímu nařízení (srov. § 7q odst. 4 Legis Ukrajina a nařízení vlády č. 86/2025 Sb.). Podle § 3 tohoto nařízení ve spojení s jeho přílohou je *rozhodné datum* pro účely splnění podmínky nepřetržitého pobytu uvedeného v § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina den 31. 3. 2025. Byť § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina není v příloze k nařízení vlády č. 86/2025 Sb., uveden, soud má za to, že absenci výslovného určení, jaké konkrétní datum je míněno „*rozhodným datem*“ [pro § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina], lze překlénout výkladem, a to zejména s přihlédnutím ke smyslu a účelu stanovené zákonné úpravy. Ze znění § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina, konkrétně z formulace „*pobývají od rozhodného data*“, lze dovodit, že zákonodárce měl na mysli *rozhodné datum*, které je uvedeno právě v § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina, pro něž rovněž vytvořil i legislativní zkratku. Není totiž zřejmé, proč by ustanovení § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina nemělo navazovat na ustanovení § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina, resp. proč by zákonodárce zakotvil pro účely postupu dle § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina jiné rozhodné datum než to, s nímž již v rámci úpravy zvláštního dlouhodobého pobytu pracuje. Naopak je i z hlediska právní jistoty dotčených osob logické, že rozhodné datum ve vztahu k celému procesu registrace, včetně odebrání biometrických údajů a stanovení termínu předání průkazu k předmětnému pobytovému oprávnění, je jedno datum a nikoli dvě odlišná rozhodná data.
61. Soud dále uvádí, že ustanovení § 7q odst. 1 písm. b) Legis Ukrajina je jediným ustanovením z přílohy k nařízení vlády č. 86/2025 Sb., které zakotvuje podmínku nepřetržitého pobytu na území na základě oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany. Ustanovení § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina následně pouze s uvedenou podmínkou pracuje tím způsobem, že nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu musí cizinec a s ním společně registrované osoby pobývat od rozhodného data na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR. Jinými slovy řečeno, cizinec a společně registrované osoby musejí pobývat od *rozhodného data*, tj. od 31. 3. 2025 do doby před převzetím průkazu o povolení k pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR. Formulace „*od rozhodného data*“ určuje počátek, od kdy cizinec a s ním společně registrované osoby musejí pobývat na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR. Z jazykového výkladu lze dospět k závěru, že aby cizinec a společně registrované osoby mohli obdržet průkaz o povolení k pobytu, musejí minimálně do doby před převzetím průkazu pobývat na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR. Tento závěr mimo jiné podporuje i smysl a účel dané právní úpravy. Pokud by cizinec a společně registrované osoby k 31. 3. 2025 splňovali podmínky dle § 7q odst. 1 Legis Ukrajina, ale následně (v mezidobí) by se dočasné ochrany

udělené Českou republikou vzdali, postrádalo by smysl, aby takové osoby získaly zvláštní dlouhodobý pobyt. Uvedené podporuje i důvodová zpráva k zákonu č. 24/2025 Sb. *„Přechod do imigračního režimu je s ohledem na výše uvedené konstruován jako doplňková varianta, umožňující za jasně definovaných podmínek získat standardní pobytový status ve formě dlouhodobého pobytu podle zákona o pobytu cizinců (návrh zákona jej označuje jako „zvláštní dlouhodobý pobyt“), a to těm, kteří již ochranu nepotřebují a projeví zájem o dlouhodobé usazení v České republice. Ti, kdo podmínky nesplní nebo o přechod do imigračního režimu zájem neprojeví, nadále setrvávají v režimu dočasné ochrany.“*

62. Soud dodává, že zákonodárce v § 7q odst. 1 Legis Ukrajina použil formulaci *„k datu rozhodnému pro splnění podmínek k registraci k pobytu“*, tj. že k rozhodnému datu musí cizinec splňovat zákonodárcem stanovené podmínky. Naproti tomu v § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona zákonodárce užil spojení *„a zda cizinec a společně registrované osoby pobývají od rozhodného data na území České republiky“*, tj. cizinec a společně registrované osoby musejí pobývat na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR, přičemž kontinuitu pobytu na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR lze jednoznačně vydedukovat ze slovního spojení *„pobývají od rozhodného data“*. Pokud by pro zákonodárce bylo relevantní pouze to, zda cizinec a společně registrované osoby před převzetím průkazu o povolení k pobytu pobývají na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR (lhostejno, zda nepřetržitě od rozhodného data či kdykoli do převzetí průkazu), nespojoval by uvedenou podmínku s *rozhodným datem*. Stejně tak lze upozornit na větu *„Nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu cizincem (...)“*, z níž lze usuzovat, že pro žalovaného je podstatná právě kontinuita pobývání na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR *od rozhodného data*; v opačném případě by po vyhotovení průkazu (po pořízení aktuálních biometrických údajů) postačovalo disponovat dočasnou ochranou udělenou ČR ke dni převzetí průkazu o povolení k pobytu. Taková možnost by však musela ze zákonné úpravy *explicite* vyplývat, resp. zákonodárce takový výklad textem aplikované normy nepodpořil.
63. Ze systematiky zařazení ustanovení § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina a účelu právní úpravy tedy vyplývá, že *rozhodným dnem* (datem) je 31. 3. 2025, což je den, od kterého musí cizinec pobývat na území na základě oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany. Soud nicméně nesouhlasí s názorem žalovaného, že v § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina užil zákonodárce výraz *„nepřetržitě“*. Tento výraz v předmětném ustanovení na rozdíl od § 7q odst. 1 písm. a) Legis Ukrajina obsažen není. Přesto však soud setrval na výše uvedeném závěru, a to právě s ohledem na smysl a účel předmětné právní úpravy, byť je třeba zákonodárci vytknout určitou nedůslednost při tvorbě právní úpravy.
64. Dle shodných tvrzení žalobců i žalovaného nebyl žalobce d) v době od 1. 4. 2025 do 14. 4. 2025 držitelem oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany. Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany opětovně získal až 15. 4. 2025. Žalobce d) tedy nesplňoval implicitní podmínku nepřetržitosti pobytu na základě dočasné ochrany, která je zakotvena v § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina, protože od rozhodného data 31. 3. 2025 nepobýval kontinuálně na území ČR na základě dočasné ochrany udělené ČR. Dlužno připomenout, že § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina žádnou výjimku pro osoby mladší 18 let nepřipouští. Zjednodušeně řečeno, zákonodárce tak stanovil dvě podmínky [viz § 7q odst. 1 písm. a) a § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina], které na sebe plynule navazují.
65. Soud dále podotýká, že z § 7q odst. 1 Legis Ukrajina vyplývá, že žalovaný vyznačí v seznamu zájemců cizince, kteří k rozhodnému datu splňují podmínky uvedené v tomto ustanovení,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

a že pokud je splňují, měli by mít možnost se registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu podle § 7s odst. 1 téhož zákona. Soud souhlasí s žalovaným v tom, že § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina stanovuje pouze nejzazší termín, ke kterému má žalovaný kontrolu provést, nezakazuje mu však kontrolu provést předtím, například při prověřování splnění podmínek uvedených v § 7q odst. 1 Legis Ukrajina u zájemců o zvláštní dlouhodobý pobyt.

66. Soud rovněž s odkazem na § 7t odst. 6 Lex Ukrajina uvádí, že pokud žalovaný nesplnění podmínky dle § 7t odst. 5 písm. a) téhož zákona zjistil již předtím, než se cizinec mohl registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, je logické, že takovou registraci ani neumožnil, neboť by ji musel následně rušit, čímž by registrace zanikla [viz § 7t odst. 6 Legis Ukrajina]. Takový postup by byl neúčelný, nelogický a nevhodný. Na základě logického výkladu (*a maiori ad minus*) žalovaný tedy v daném případě žalobce v seznamu podle § 7q odst. 1 Legis Ukrajina nevyznačil, a v důsledku této skutečnosti se proto žalobci nemohli registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
67. Soud uzavírá, že žalovaný neumožnil žalobcům registraci ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu v souladu se zákonem, neboť zjistil, že v případě žalobce d) není splněna podmínka dle § 7t odst. 5 písm. a) Legis Ukrajina. Soud k uvedenému odkazuje na znění důvodové zprávy k zákonu č. 24/2025 Sb., ve které je mimo jiné uvedeno: „I když je registrace k dlouhodobému pobytu do značné míry založena na splnění podmínek již před samotnou registrací, existují určité elementy, které je nutné zkontrolovat před pořízením biometrických údajů a před převzetím biometrického průkazu o povolení k pobytu. Zejména půjde o případné bezpečnostní překážky pro realizaci dlouhodobého povolení k pobytu. Je možné, že překážka týkající se bezpečnostních aspektů nebo zánik dočasné ochrany v ČR bude zjištěna ještě před realizací termínu pro pořízení biometrických údajů, tehdy se termín pro pořízení biometrických údajů zruší a osoba (případně společně registrované osoby) jsou stále osobami požívajícími dočasné ochrany.“ (podtržení doplněno soudem). I pokud by žalovaný umožnil žalobcům registraci ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, v konečném důsledku by pro nesplnění výše uvedených podmínek registrace k pobytu žalobcům zanikla.
68. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2023, č. j. 6 Azs 139/2023-36, bod 44, na nějž poukazovali žalobci, se vyjadřoval k zákonu o pobytu cizinců, který je podrobný, kazuistický a byl velmi často novelizován, což ovšem neplatí o předpisu Lex Ukrajina. Přesto se však soud nedomnívá, že by žalovaný nevycházel z textu právního předpisu a dotvářel jej k tíži žalobců. Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Azs 10/2024-23, má soud za to, že v daném případě nejde o rovnocenný a srovnatelně přesvědčivý výklad veřejnoprávní normy, který předestřeli žalobci. Pokud by tomu tak bylo, bylo by rovněž na místě závěry citovaného rozsudku aplikovat i na nyní projednávaný případ, ale pouze do té míry, kdy by soud upřednostnil výklad, který nezasahuje do základního práva či svobody, resp. ten, jehož zásah by byl co nejmenší. Soud má naopak za to, že žalovaný postupoval v intencích rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2022, č. j. 51 A 8/2022-62 a na něj navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2023, č. j. 2 Azs 267/2022-30, neboť vyložil a aplikoval právní předpis (Lex Ukrajina) s ohledem na smysl a účel právní normy a rovněž s ohledem na ochranu základních lidských práv a svobod. K tomu soud rovněž připomíná, že nevydání zvláštního dlouhodobého pobytu nemá žádný vliv na platnost oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, jehož jsou žalobci držiteli. Žalobci mohou nadále svůj rodinný a soukromý život na území ČR rozvíjet, a to bez ohledu na to, zda jsou držiteli zvláštního dlouhodobého pobytu či oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.

Soud proto ve shodě s žalovaným vyjadřuje pochybnosti nad tvrzenou nenahraditelnou újmou, která nadto nebyla žalobci nijak blíže specifikována. Soud rovněž nesouhlasí s argumentací žalobců, že postup žalovaného svými důsledky znemožňuje dlouhodobé usídlení žalobců v ČR. Nesplnění podmínek ze strany žalobců jim v konečném důsledku pouze znemožňuje získat zvláštní dlouhodobý pobyt, nezabraňuje jim však dlouhodobě se na území ČR usídlit podle jiného pobytového oprávnění. Z výše uvedených důvodů soud neshledal důvodnou žalobní argumentaci poukazující na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 10 odst. 2 LZPS a č. 3 Úmluvy o právech dítěte.

69. Pokud žalobci odkazují na základní zásady a na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, přičemž tvrdí, že jim oproti jiným osobám nacházejícím se ve srovnatelné situaci byla registrace znemožněna, je třeba zdůraznit, že v případě žalobců nebyl naplněn druhý okruh podmínek stanovených Legis Ukrajina. Žalobci se tak za stávající situace nemohou s úspěchem dovolávat základních zásad. Nadto žalobci pouze obecně konstatovali, že ve skutkově shodných případech jiných osob bylo postupováno odlišně. Tuto svou argumentaci však blíže nerozvedli a nepředložili (a ani za tímto účelem nenavrhli) žádné důkazní prostředky, jimiž by svá obecná tvrzení podpořili. Argumentace žalobců v tomto duchu nemůže být úspěšná, neboť ani z pouhých obecných tvrzení nevyplývá, že by žalovaný postupoval odlišně ve srovnatelných případech, a porušil tak právo na rovné zacházení. Nadto je třeba zdůraznit, že se jedná o situaci, která musí být vždy posuzována individuálně. Proto ani žalobci poukazovaná judikatura (usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2023, č. j. 51 A 35/2023-28 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42) není na daný případ aplikovatelná.

VI. Závěr a náklady řízení

70. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
71. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve věci úspěšní a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
72. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobci i žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení jednání výslovně souhlasili. Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování.
73. Soud neprovedl důkazy navrhované žalobci [*emailová komunikace žalobkyně b) s oddělením klientského centra pro poskytování informací cizincům včetně ověřeného překladu do českého jazyka*] a žalovaným [*registrace k prodloužení dočasné ochrany žalobkyně b) a žalobkyně c) (screenshoty obrazovek) a 6x upozornění na nedokončenou registraci k prodloužení dočasné ochrany, úplná komunikace ze dne 28. 2. 2025 stran technických potíží žalobkyně s infomační linkou a výpis z evidence hovorů infomační linky žalobců a) a b) od 28. 2. 2025*], neboť jejich provedení shledal nepotřebným pro posouzení důvodnosti žaloby, a tudíž nadbytečným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2026

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu